

Jmenuji se **Jitka Dvořáková**. Narodila jsem se v roce 1942. Absolvovala jsem gymnázium (tehdy SVVŠ), v roce 1959. V letošním roce jsme se sešli jako pětasedmdesátníci. V Kroměříži žiji celý svůj život a považuji to za velké štěstí. Po absolvování Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého Olomouc jsem nastoupila jako středoškolská učitelka na Střední pedagogickou školu v Kroměříži, kde jsem působila 27 let do roku 1990. V komunálních volbách jsem kandidovala za Občanské fórum a byla jsem zvolena místostarostkou města. Na tomto postu jsem působila tři volební období až do roku 2005. Další volební období jsem byla členkou Městské rady a členkou Zastupitelstva města Kroměříž.

Mým největším koníčkem byl v mém aktivním věku sport, hlavně basketbal, který jsem hrála na ligové úrovni - ve Slavii Kroměříž a Jiskře Kyjov. Po ukončení aktivní činnosti jsem se téměř 20let věnovala trenérské práci s mládeží.

Další mou zálibou je literatura. V době mého působení na pedagogické škole jsem založila a 20 let organizovala celostátní soutěž pedagogických škol v přednesu poezie a prózy - Pedagogická poema, která se pořádá dodnes.

V současné době se věnuji práci pro seniory. Jsem předsedkyní spolku Centrum pro seniory Zachar, který se snaží vést seniory k aktivnímu životu a zdravému životnímu stylu, aby si vážili sami sebe, aby měli skvělý program na každý den. Za tuto práci jsem byla oceněna na krajské i celostátní úrovni. Každý by se měl neustále vzdělávat, seznamovat se s něčím novým. Proto jsem také absolvovala několikrát Univerzitu 3. věku při Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně.

Co se mi vybaví, když se řekne Gymnázium Kroměříž?

Gymnázium je neodmyslitelně spojeno s městem Kroměříž. A každý student, který se stává, byť jen na určitou dobu součástí tohoto města, se snaží něco krásného objevit a možná odhalit nemalá tajemství. A to si každý absolvent této školy uvědomuje při různých setkáních a výročích. A když je nám smutno a přichází podzim, tím častěji se vracíme alespoň ve vzpomínkách do své školy, do svého studentského města.

Studenti se po ukončení studia rozletí do velkých měst a zdá se, že všechno to krásné někam zmizelo, ztrácelo se, odcházelo, či alespoň vzdalovalo. Ale není tomu tak. Zůstalo to skryté, a při každé návštěvě školy, či Kroměříže se objeví. Tady prochází křižovatky naší vzdělanosti, odtud čerpáme svou hrdost na svou školu, tady jsme poprvé poznali krásu přírody, života, skutečnou lásku a přátelství.

Ale pozor! Město a škola nejsou jen krásné vzpomínky, ale bohatá a dravá činnost současné školy a města. A jak poděkovat všem, jejichž tváře jsou již dávno zapomenuty, ale to, co nás naučili v nás zůstává napořád. Naše třídní a češtinářka Olga Kristová, deskriptivní geometrie Otakar Černý - naučil nás i základy fotografie, biologie Otakar Lukáš či naše oblíbená tělocvikářka Marie Novotná.

Přeji škole, aby i nadále ovlivňovala a obohacovala život v našem městě, aby vedla své žáky k úctě k jiným lidem, ohleduplnosti a taktu, ale i k citové kultivovanosti tak, aby byli připraveni plnit požadavky každodenního života

A vzkaz současným studentům? Poznávejte a dívejte se, přijímejte a dávejte, nenudte se,
neslevujte ale nedejte si vzít svoje sny!

Jitka Dvořáková